

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לקחת עלי: הזמנת, עקלים, סדוקים, הותר עראות, פסקי דין, גניסן * ומגן למעדי שלא יקפחו מזכותם: למדות הבידן, הדין גמור, ולמדיק דנתני, ולמאן בכוחות, ובמתינת

אזהרת בית דין - והבהרת דברים

הן פנה אלינו - מר"ה יואל מארקאוויטש נ"י, והראה לנו "מסירת מודעה" - מה שמסר לפני שני עדים, שבו הפיל תנאי בחלות הגמ: דאם תלחום האשה - או באי כוחה ב"ערכאות" - לקפחו מזכותיו שע"פ ה"הסכם" שביניהם, בין בנוגע ל"ממונא" - ובין בהנוגע לסדר פיגושים קבועים - עם בתם, אז תפסל הגמ למפרע, וזה נוסח ה"מודעה":

על כן הנני "מוסר מודעה" בפניכם, שהגמלא ייטול להוקר ב"תנאי" גמור שע"פ משפטי התנאים המועלים ביותר ע"פ תהיק: (א), שלא תקפתי בערכאות כביעות או כמסירות ולכלולים הראשונות מכות קישורים ופיגושים קבועים עם בתניו תחי מכפי מה שנוקב בהסכם. (ב), שאוכל לכופה ככה הערכאות על קיום התקשרות עם בתניו תחי כפי הכתוב בהסכם. (ג), שכל צעד או ריבול לאחד התנאים ממנה או מבאי כוחה בערכאות, מה שיגרום לקפחתי אף בעיקופן מרכושו או מהתקשרותי עם בתניו תחי בפחות מכפי מה שכתוב בהסכם, יבטל כליל את הגמ למפרע שלא יהיה לה שום תוקף כלל. (ד), אם יהי לה סמכות עלי כנוגע בהסכם, לא תעריך בשום אופן את הבעיות בערכאות כלל, לא יהיא ולא באי כוחה, רק תוכל להזמין אותי לכידי, וכתבע אהיה מוכן לרוץ עמכם אצל בית דין צדק שער המשפט, או אצל כל שאר בידן שיהיו מוכנים לרוץ בינינו בדין גמור ע"פ השפטי ביהודין שיבנקום ב"יד הגיל (מסמך מספר 1013). ואפלו אם אומר בשעת הגמ: שתחול אף אם תעבור על ההסכם, ואף אם אבטל כל המודעות בביתו מודעי ומודעי דנפקי מן מודעי עד סוף כל מודעי, ואף אם אפסול כל עידי מודעות וכל עידי אונם, ואף אם אודה או אעיד על עצמי או אשבע על דעת רבים: שלא מסרתי מודעה או שלא הייתי אונם, ואף אם אומר שכל הדברים שמסרתי שגורמי כשיתקיימו אותן הדברים לכבד הגמ דתי הן בגלן וכן כל מה שהפתי כול דובר, הכל יהיה נחשב כחכם הנשבר וסכר שאין בו ממש, כי הנני מוסר לכל זה בעל ברזי מחמת אונסי הגיל הדוע לבם, אשר על כל כול הביטולים על מודעתי וזו כלם יהיו בפלים ומבטלים לא שרידין ולא קיימין, ורק מודעתי זו יהיה קיימת לעולם ולא יהיה לה שום ביטול עולמית, וזאת כשאריתי לכם פה הליכתי אל הגמ שוחרתי על תנאים הגיל, או שאציא לפניכם שפר ה"הדארינאל" קרוע בקרע בית דין, והגמ ייתן רק על דעת הפוסקים הסובייקטיביים ב"תורה" ו"ההסכם" כפונסי הגיל או תועיל מודעה ופסול את הגמ למפרע. כל זה מסר לו מודעי יואל הגיל, וראינו כרת נפשו והברנו באונם גרול הוא, על כל קבלתו ממנו וכתבנו וחמתנו בשני בשבת (פרישת אודי קדושים), תמשה ימים לחודש אידי שנת תמשת אלפים תשי"ע לפי מאנסי נוא יארק. בן ציון פנחס בן חיים שלמה פריעדמאן, עד. יואל בן אשר עקב בלוס, עד.

כס"ד לפנינו עדים החתומים מבה מר"ה יואל בן מודעי אפרים מארקאוויטש נ"י, ואמר לנו: יהיו עלי עדים כשרים ואמנים, אך שאני מוסר מודעה בפניכם, הדוות שאשתי הראשונה מרת פרידא תחי בת מודעי ארזן ישעיה פנקעמט נ"י שמרדה בי, מקפחתי מכל קשר עם בתניו זה יותר מחמש שנים, ומיום הולדה ועד היום לא זכיתי לראותה רק פעם אחד, ומטעם זה קבלתי הותר מיר לישא עליה אחרת (ע"י השלשט גט אצל ב"ד הרבני לעניני אישות), והוות שבכשך חמשה שנים הללו כבר סבלתי עינויים קשים ומרים מאנשי אלמי באי כוחה כלהלן: (א), כתי דין שונים השמירו אותי בכרת בשקרים וכזבים, (ב), מכתביהם נתפרסמו כעתונים למשך חרשים, (ג), העבירו את אשתי החדשה מעבודתי בהמצע והמנוקפחו כזה את פרימתינו. (ד), אימנו עלי שיעזאו את בנינו מתחי, (ה) ולאחרונה אימנו עלי שאם לא אסכים ליתן לה גט אחר דוקא אצל רב קויפמאן, (דבר שהיה בניגוד לרצוני, מאחר שהוא דוע כלוחם נגד זכותי הנברים ועוסק בביצוע גיטין מעושיין ע"י אנשי אלמי, ובפרט לאחד שהעמיד עצמו בגלוי ללחום בעד אשתי הראשונה בכל צעד ושעל), או יוציאו עלי מכתב גלוי בחתימת רבנים, באילו שעברתי ח"ו על הדרג, וכאלו שהגני מענין ח"ו את אשתי הראשונה שלא ביושר, (ולא דעו ולא יבינו, שא"א לכופ על אדם שירצה דבר מה שאינו רוצה, ושכל לחץ ואיום על הבעל ליתן גט במקום שאינו תפין או באופן שאינו תפין פוסל את הגמ), וכאמת שמוקדם הייתי רוצה "לסמור מודעה" נגד כל גט שיתן אצל רב קויפמאן, אולם מכיון שיראיתי מתגברות האיומים והלחצים הגיל (אותו ח"ו) כשלא אסכים ליתן הגט אצלו, ע"כ הוכרתי להסכים בליתי ברידה ליתן הגט אצלו. אמנם על זאת הנני מעמיד עצמי בכל התוקף: הדוות שיש הסכם נדרשין בני ולבנית, שכו במארים התנאים מה שעל פיהן הסכמתי ליתן לה גט אחר, ובעיקר בענין זכותי לקשר ופיגושים קבועים עם בתניו תחי, אמנם שיתכן בשם אחר המסורים, שמסתמא ברעתה לקפחתי מזה לאחד הגמ ככה הערכאות. הדוות שיתכן שמסר נגד הגיל לא ירח אותי לומר בשעת בצינת הגמ, שהגמ ניתן רק ארעא דהבי שלא תעשה כן, או שישלחו עלי ליתן גט שלא לומר כן, או שאפי אם אכן אומר כן, לא יהיה לי עדים להעיד כי אסרו עלי מלהבי את חבדי לשם, או שיאמרו שלכסוף שכנעו אותי שאסכים שהגמ יחול אף אם תעשה כן.

לאור זאת - בכדי למנוע מכשול בעתיד, מומל על האשה מרת פרידא תחי' (לבית פנקעמט) להזוהר, שלא לנקוט ח"ו שום צעד ב"ערכאות" [דבר שאסורה לעשות גם בלא"ה] - לא היא ולא באי כוחה, לקפח את מר"ה יואל נ"י - במישרין או בעיקופן, מזכותיו דממונא או דפיגושים עם בתם - בפחות מהכתוב ב"הסכם הגירושין", מה שזה יפסול כליל - את הגמ למפרע ח"ו.

ולמותר להדגיש, שאין שום עוול מצד הבעל - במה שעשה "מסירת מודעה", ע"י שו"ת מהרשד"ם (י"ד, ס' ר"ס), שכתב על מסדר הגמ שחרה אפו על הבעל - על שעשה מסי"מ - בזה"ל: למה יומת - מה עשה, וכי מפני שלא רצה למסור זכותו ביד שום אדם - יהיה מי שיהיה - חייב נידוי ח"ו? וכי היטב חרה למסדר הגמ - שהיה רוצה להעמיד זכותו בידו, עכ"ל. וע"י פד"ס רמזים (ה"ע ס' ז, אות ו, ד"ס עד זאת אומר דמס) - [לענין תקנת נוסח ביטול מודעות]: "ומה יעשה זה - אם הוא באמת אנוס שלא בדין - וכי נתקן תקנתא לרשיעי, עכ"ל. וע"י משכנות יעקב (ה"ע ס' ל"ד), דאררבה - אם אין מניחים אותו להמיל תנאי - [אף בשעת נתינת הגט ממש], אז יש בזה משום חששא ד"גמ מוטעה" - או "מעושה", וז"ל: כיון שאומרים לו דאין מזכירין תנאי בזה"ו - מאי הו"ל למיעבד, וכמעט שהוא נופח לגמ מוטעה או מעושה, כיון שאומרים לו להמיל תנאי אשר ידענו שחפץ בו ונמנע מפני ביד, הרי אין פין ולבו שווין בשעת נתינת, עכ"ל. [וכש"כ ב"ד - שאינו התנאי בשעת נתינת הגמ - דאין בו אף משום חשש מנהג הגיל, וד"ק]. **וממילא** פשוט, שאין בכוחנו לגזור על הבעל שיהיה בכרינת שומה - לאכד מה שח"ו והפוסקים נתנו לו, והוא העצה ד"מסירת מודעה" - שתיקנו לנאנסים, ולקדם את פני הרעה - שלא יצטרך לבלות בערכאות ימים ושנים - בדמים תרתי משמע, בכדי להגין על זכויות המגיעים לו - ומה שהובטחו לו, וז"פ.

והרינו להבהיר, דבצעד זה שעשה הבעל "מסירת מודעה" - הציל ממש את כשרות הגמ, שלא תפול בפה הפסול ד"מעושה" - לאור כל הלחצים וגיוזומים והאיומים שהפילו עליו: במה שחייבוהו היכן ובאיזה אופן ליתן הגמ [וכמבאר בהמ"מ (טור ס' א)], כי לאחר שעשה ה"מסירת מודעה" - סמך דעתו שלא לחוש עוד מליתן הגמ - במקום רצון צד האשה. **וממילא** פשוט, דכל זמן - ש"המודעה" היא בתוקפה, הגמ מוצל - מחששא דפסול "מעושה", [ובחדא מחתא - הרי"ו אזהרה חמורה למשפחת האשה ולעווריה: שח"ו לא ינסו להמיל לחץ על הבעל - לבטל את ה"מודעה", דמלבד מה דביטול שב"אונם" - לא מהני כלל, גם תתעורר ע"ז - החשש ד"גמ מוטעה"]. **ומכלל** הן - אתה שומע לא: דכל עוד שלא תקלקל לעצמה בידים - את כשרות הגמ, ע"י נקימת צעד בערכאות - [דבר מה שבלא"ה אסורה לעשות], בודאי דליכא שום דררא דחששא או פקפוק כלל - על כשרות הגמ - מפאת ה"מסירת מודעה", אדרבה - ה"מודעה" מציל את כשרותה - כל עוד שהיא בתוקפה וכנ"ל (ד"ס וס"ט), והאשה פרידא תחי' בת הרכ ארזן ישעיה פנקעמט שליט"א - הוא מגורשת גמורה - ומותרת לעלמא בלי שום פקפוק כלל. ולמזוהר ולנוהר שלומים תן כמו נהר, ושלום על ישראל.

אברהם שמואל יהודה גלשטעמבער
ראב"ד דבר"צ סניף "שמרו משפט"

כ"ד הכ"ח - בשם שאר חברי הבידן - צ"ג סניף "שמרו משפט", ב' לסדר
זונתתי שלום בארץ - ואין מחריד" (בה"ב), י"ט לחודש אייר, שנת
חמשת אלפים תש"ע לבריאת עולם למגין שאנו מוגין פה מאנסי ניו יארק